

Mesebeli Afrika - Afrikai tavak problémái – gondolatébreszt?nek

2010 november 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Ahhoz nem kell túl nagy jóstehetség, hogy tisztában legyünk a ténnyel, az elkövetkezend? évtizedekben az ivóvíz szerepe folyamatosan fel fog értékel?dni és hamarosan eljön még az az id?, amikor egy pohár víz többet fog érni,

mint ugyanennyi k?olaj.

Ez a tény pedig hangsúlyosan érvényesülni látszik már most is a fekete kontinensen, ahol egyes régióban konkrétan szinte nincs is normális lehet?ség fogyasztható ivóvízhez jutni, a csekély számú kút, forrás birtoklásáért pedig rengeteg konfliktus robbant már ki, f?ként az állattartó közösségek tagjai között. De azok a régiók sem örülhetnek, ahol nagy tavakat találunk, hiszen a globális felmelegedés, a pazarló emberi tevékenység, a környezetszennyezés megtette a hatását ezeknél az ivóvízforrásoknál is, egyértelm?en bizonyított, hogy a tavak mérete jelent?sen csökkent az elmúlt évszázadban.

A legjobb példáját a katasztrofális jöv?nek a Csád-tónál láthattuk, amely az 1960-as 25 ezer négyzetkilométeres nagyságához képest a mai napra alig 1000 négyzetkilométeresre zsugorodott. Itt persze nem kizárólag az emberi tevékenység áll az összeomlás hátterében (eme kérdés köré nagyon szép vitát lehetne felépíteni), hiszen a Szahara el?renyomulása, a felmelegedés és az es? mennyiségének csökkenése ugyanúgy közrejátszott a katasztrófában, ahogy a tavat tápláló Logone és Chari folyók gátakkal történ? lezárása. A tó ökoszisztémájának összeomlása pedig több millió ember életét változtatta meg, sokak megélhetése került veszélybe és tízezreknek kellett útra kelniük egy új haza felkutatása érdekében. Általános egyébként, hogy az Afrikáért érdekl?d?k/rajongók nem igazán vannak tisztában a fekete kontinens vízügyi helyzetével, vízkészletével (tisztelet a kivételeknek), minden Olvasó ?szintén gondoljon csak bele: hány jelent?sebb afrikai tavat tudna felsorolni kapásból?

Valószín?leg mindenki rávágná a Viktóra-tavat Uganda, Tanzánia és Kenya határán, amely a világ egyik legnagyobb édesvízi tava, vagy megemlítené a Tanganyikát, amely szintén Dél-Kelet-Afrikában található vagy a Malawi (Nyasza) – tavat Malawi, Tanzánia és Mozambik közös kincsét, amelyben több halfaj él, mint bármely más tóban a világon és amely rendszeres szerepl?je hatásvadász, horgászkülönlegességeket bemutató amerikai áldokumentumfilmeknek, de egy id? után elfogynak a nagyobb, ismertebb tavak (ki említené meg például az Albert-tavat vagy a Mwerut?). Pedig vannak itt még említésre méltó és egész régiók életét meghatározó állóvízek, például a világ legnagyobb sivatagi tava, a Turkana-tó Kenya és Etiópia határán, amely a Csád-tóhoz hasonlóan halálra van ítélve és ez kizárólag az emberi beavatkozásnak és az energiaigények növekedésének tudható be.

A tó vízének 80%-át az Omo folyó adja, amelyen Etiópiában a tervek szerint hamarosan fel fog épülni a Gilgel Gibe III névre hallgató, 2 milliárd amerikai dolláros vízier?m? és gát és ez az összes független szakért? és tudós szerint döbbenetesen át fogja alakítani a tó ökoszisztémáját és akár négy-öt méterrel is csökkentheti annak szintjét. Persze ezek a nem túl megalapozott (ám hihet?) vizsgálatok nem számítanak jelen esetben, hiszen mindkét kormány er?teljesen támogatja a projektet, f?leg miután Kenyában és Etiópiában is hihetetlen mértékben fog növekedni az energiaszükséglet az elkövetkez? öt évben. Persze az ismertebbek helyzete sem mondható stabilnak, a Viktóra-tó annak ellenére kezd bajba kerülni, hogy közel 30 millió ember élete és a még több millió ember életét meghatározó Nílus folyó sorsa függ szorosan össze eme csodálatos állóvíz jöv?jével.

Azzal a jöv?vel, amelyet rendkívüli módon meghatároz az egyre növekv? mérték? túlhalászás, a szennyezés, a partjainak átalakulása és persze a nílusi sügér. A közel 50 éve betelepített halfaj ma már a fogások 70%-át teszi ki és természetének köszönhet?en az elmúlt évtizedekben a halfajokban b?velked? Viktóriában már csak három fajból él említésre méltó egyedszám. A tó ráadásul relatíve sekély és ezért még jobban ki van szolgáltatva az ?t tápláló, nem túl jelent?s folyóknak, amelyeken persze már ott csücsül egy-két vizíer?m? gátja. Sorsa azonban azért jobb, mint a többi afrikai állóvízé, mert a Viktóra táplálja a Nílust, a kontinens legnagyobb folyóját és ezért “életét” sokkal szorosabban figyelik az egyes országok és a nemzetközi szervezetek. S

ajnálatos módon azonban egyes afrikai országok nem képesek megfelel?en kezelni a határaikon átnyúló tavak helyzetét, pedig erre nagy szükség lenne, hiszen 15 olyan tó van a kontinensen, amely kett?nél több ország területén fekszik (akkor tanuljunk: Viktória, Csád, Tanganyika, Turkana, Tana, Rudolf, Natron, Malawi, Mweru, Kivu, Kariba, Edward, Chilwa, Albert és az Abe), valamint olyan hatalmas vízgy?jt? területek sorsa d?l el íróasztalak mögött mint például a Kongó-vízgy?jt?. A kormányoknak fel kellene fogniuk végre, hogy saját érdekük állóvízeik, víztartalékaik megfelel? kezelése, hiszen itt visszafordíthatatlan változásokról beszélünk: gondoljunk csak az algériai Tonga-tóra, amely az ?t tápláló folyók gáttal történ? lefojtása miatt konkrétan megsz?nt létezni.

Eme poszt nem kíván és nem is tud a témában rövid elemzésként felt?nni, hiszen Afrika folyóinak, tavainak helyzetér?l könyvek születtek már, mindössze annyi volt a cél, hogy érdekl?dést keltsen fel az Olvasóban a fekete kontinens fantasztikusan gyönyör? állóvízei és azok sorsa iránt. Ebben pedig a következ? képek is megpróbálnak segíteni.

www.mindennapiafrika.info - A Flag Polgári M?hely partnere

Ajánló